

Zauważamy,
że nowe sytuacje w rodzinach,
a także w życiu społecznym,
ekonomicznym,
politycznym
i kulturalnym
domagają się
ze szczególną siłą
naszego zaangażowania.

Nikt nie może trwać
w bezczynności.

Żyjemy w świecie,
to znaczy pośród spraw
i obowiązków świata,
i w zwyczajnych warunkach życia
rodzinnego i społecznego.

Szukamy:

1. Doświadczenia żywej wiary
2. Uzasadnienia swojej wiary
3. Wspólnoty i więzi duchowej

Jako świeccy duchowo złączeni
w charyzmacie i apostołstwie
ze Zgromadzeniem Małych Sióstr
Niepokalanego Serca Maryi
chcemy być świadkami
i żywym narzędziem
posłannictwa samego Kościoła,
czynić Go obecnym i aktywnym w miejscach
- życia rodzinnego – powołanie i apostołstwo
- naszej pracy – duchowość pracy

W odpowiedzi na różnorodność
potrzeb i możliwości nasze
Wspólnoty tworzą
obecnie trzy kręgi:

Modlitewny:

Modlitwa

Jezu Chryste, Ty dla naszego zbawienia stałeś się człowiekiem, pracowałeś u boku świętego Józefa i dostrzegałeś trud ciężkiej pracy innych. Błogosław nam, byśmy dobrze wykorzystali zdolności i siły, dary i możliwości. Dodaj odwagi tym, którzy poszukują pracy, przemieniaj serca tych, którzy zagubili jej właściwy sens. Niech nasz codzienny wysiłek przemienia nas samych i nasze środowiska. Otwórz nam oczy i naucz dzielić się tym, co posiadamy z innymi.

Prosimy Cię, zwłaszcza

Święty Józefie, patronie ludzi pracujących
- módl się za nami!

Bank modlitwy

Modlimy się za kogoś, a ktoś za nas – upraszając u Boga łaskę w naszych potrzebach. Jest to błogosławieństwo, a jednocześnie okazja do tego, abyśmy – stanowiąc mistyczne Ciało Chrystusa – posługiwali sobie nawzajem w sposób często przekraczający nasze ludzkie możliwości.

Prośba jest najbardziej zwyczajną i spontaniczną modlitwą błagalną. Człowiek, będący jedynie stworzeniem, wyraża przez nią swą zależność od Boga Stwórcy (por. KKK 2629).

Zgodnie z naszą duchowością szczególną modlitwą obejmujemy osoby bezrobotne, poszukujące pracy, przeżywające trudności w małżeństwie, bądź w zakładzie pracy.

spólnoty NSM

Formacyjny:

Indywidualny

Spotykamy się raz w roku na rekolekcjach. Łączność ze Wspólnotą i Siostrami utrzymujemy przez korzystanie z materiałów formacyjnych. (wewnętrzne czasopismo) i kontakt indywidualny. Wymaga to od nas wielkiej odpowiedzialności i dojrzałości. Chęć przynależności do tego kręgu można zgłosić np. po rekolekcjach w jednym z domów Zgromadzenia Sióstr Honoratek.

Wspólnotowy

Dotyczy wspólnot zbierających się w domach Zgromadzenia z częstotliwością według przyjętych w danej wspólnocie zasad (raz w tygodniu lub raz w miesiącu). Spotkanie oparte jest na wspólnym słuchaniu Słowa Bożego, katechezie i modlitwie, a także w miarę możliwości na wspólnej Eucharystii.

Wspólnoty NSM czerpią z dziedzictwa Zgromadzenia Małych Sióstr Niepokalanego Serca Maryi i zgodnie z Konstytucjami Zgromadzenia pozostają, jako grupy katolików świeckich, duchowo niejako stowarzyszone ze Zgromadzeniem.

Zgodnie z duchem bł. Honorata Koźmińskiego i M. Anieli Godeckiej Wspólnoty mają być ogniskiem, które zapala do:

- rozwoju łaski wiary, otrzymanej na chrzcie świętym – „(...) świeccy jako wcieleni przez chrzest w Chrystusa, ustanowieni jako Lud Boży i uczynieni na swój sposób uczestnikami kapłańskiego, prorockiego i królewskiego urzędu Chrystusowego, ze swej strony sprawują właściwe całemu ludowi chrześcijańskiemu posłannictwo w Kościele i w świecie”.

- przeżywania duchowości pracy

„(...) praca jest dobrem człowieka(...) I to nie dobrem tylko „użytecznym” czy „użytkowym”, ale dobrem „godziwym”, czyli odpowiadającym godności człowieka, wyrażającym tę godność i pomnażającym ją. Chcąc bliżej określić znaczenie etyczne pracy, trzeba mieć przed oczyma tę przede wszystkim prawdę. Praca jest dobrem człowieka - dobrem jego człowieczeństwa - przez pracę bowiem człowiek nie tylko przekształca przyrodę, dostosowując ją do swoich potrzeb, ale także urzeczywistnia siebie jako człowiek, a także poniekąd bardziej „staje się człowiekiem”.

- apostołstwa w rodzinach

Małżeństwo, sakramentalne małżeństwo, jest przymierzem osób w miłości. A miłość może być ugruntowana i chroniona tylko przez Miłość, tę Miłość, jaka „rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany” (Rz 5,5). (...) Czyż to nie wtedy właśnie staje się nieodzowne nowe „nawiedzenie serc”, o jakie Kościół prosi Ducha Świętego w Sakramencie Małżeństwa?” Miłość małżeńska i rodzicielska posiada wszakże również zdolność leczenia ran, o ile poszczególne zagrożenia nie odbierają jej własnej zdolności regeneracyjnej, tak dobroczynnej dla ludzkich wspólnot. Zdolność ta związana jest z Bożą łaską: z łaską przebaczenia i pojednania, która daje duchową moc rozpoczynania wciąż na nowo. Dlatego też rodzina musi spotkać Chrystusa w Kościele.

Na drodze wiary wzorem i pomocą jest Maryja, w symbolu swego Serca, które należy rozumieć w sensie biblijnym jako centrum i źródło życia wewnętrznego:

- Serce Maryi jako Dom Słowa - przyjmujące z wiara i miłością Słowo Boga, serce zachowujące Słowo i żyjące Nim
- Serce Maryi jako świątynia Ducha Świętego – posłuszne Duchowi Świętemu, który stale w nim przebywa, Serce zaangażowane w życie Kościoła i społeczeństwa
- Serce Maryi jako serce „nowe” – przyrodziane łaską wysłużoną przez Chrystusa

Uczestnictwo we Wspólnotach nie wyklucza się przynależności do innych ruchów czy wspólnot katolickich. Wspólnoty spotykając się w domach Zgromadzenia, mają włączać się w życie parafii, budzić wiarę w swoim środowisku, dawać świadectwo życia Słowem Boga w codzienności

Za Dzieło Wspólnot odpowiada Siostra Odpowiedzialna, delegowana przez Matkę Generalną i Radę Zgromadzenia MSNSM, a za poszczególne wspólnoty lokalne, wyznaczone do tego Siostry i osoby świeckie.